

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/68/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217010489
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2217010489.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci proti obžalovanému Q. Y., narodenému dňa XX. T. XXXX v T. X., bytom W. XXX, okres T. X., t. č. od 29. júla 2017 vo väzbe v Ústave na výkon väzby Leopoldov, trestne stíhanému pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno h) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného Q. Y. proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 27. júna 2018, č. k. 1T/126/2017-168, rozhodol na verejnom zasadnutí konanom dňa 4. septembra 2018 v Trnave

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného Q. Y. zamietá.

odôvodnenie:

Okresný súd Dunajská Streda (aj súd I. stupňa) napadnutým rozsudkom zo dňa 27. júna 2018, č. k. 1T/126/2017-168 uznal obžalovaného Q. Y. za vinného zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona (ďalej aj len Tr. zák.) s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tým, že iného hrozbou násilia nútil, aby niečo konal a čin spáchal na chránenej osobe - na verejnom činiteľovi, pričom predmetného protiprávneho konania sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že „dňa 29. júla 2017 v čase okolo 18.40 hod. z obce W. č. XXX, okres T. X. zavolał telefonicky na linku 158, kde uviedol, že asi pred polrokom mu ukradli vozidlo a keď toto vozidlo polícia nenájde do 24 hodín, tak S. F. osobne dotiahne s prestrelenou hlavou na policajnú stanicu, pokiaľ jeho auto nebude späť a že on ide a osobne mu prestrelí hlavu, následne na adresu W. XXX, okres T. X. bola vyslaná hliadka Obvodného oddelenia PZ Gabčíkovo, ktorej taktiež uviedol, že asi pred polrokom mu ukradli auto a keď toto auto polícia nenájde do 24 hodín, tak S. F. strelí do hlavy, pričom S. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., Q. ulica XXXX/XX je príslušníkom Obvodného oddelenia PZ v Dunajskej Strede“.

Za to obžalovanému okresný súd uložil podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. pri použití § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 36 písm. l), Tr. zák. a § 37 písm. m) Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere štyri roky.

Podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému okresný súd uložil aj trest prepadnutia veci, a to 1 ks mobilný telefón zn. Nokia 215 čiernej farby, IMEI: XXXXXX/XX/XXXXXX/X s príslušenstvom v prospech štátu.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. okresný súd obžalovanému uložil aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Predseda senátu okresného súdu odôvodnil písomne vyhotovený rozsudok v rozsahu č. I. 169 - 171 spisu nasledovne (citácia):

„Na opätovnom hlavnom pojednávaní obžalovaný nevyužil možnosť urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného poriadku a na svoju obhajobu uvádzal, že konal pod vplyvom užitých alkoholických nápojov, mal v sebe 2 a pol promile alkoholu, zavolał na políciu a aj sa vyhrážal, ale nepamätá sa na slová akými sa vyhrážal a nesúhlasil s tým, že by niekoho vydieral alebo nútil na konanie,

keďže jeho vlastné osobné motorové vozidlo bolo odcudzené. On takýmto spôsobom nechcel nikomu ublížiť, pričom s poškodeným F. sa rozprával naposledy asi 2 roky pred týmto skutkom.

Na margo celej záležitosti súd pripomína, že obžalovaný Q. Y. v rámci vykonanej dohody o vine a treste pred Okresnou prokuratúrou Dunajská Streda uznal svoju vinu v plnom rozsahu, zodpovedal všetky položené otázky kladne, až na jednu otázku, že nesúhlasil s uloženým trestom, z ktorého dôvodu prokuratúra v predmetnej veci podala obžalobu, pričom súd rozhodoval pôvodným rozsudkom dňa 29.11.2017 v zmysle ustanovenia § 232 ods. 4 Trestného poriadku.

V rámci pôvodného konania súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 8 mesiacov pri použití ustanovenia § 39 ods. 4 Trestného zákona, avšak uznesením Krajského súdu Trnava 6To/23/2018 v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku uvedený rozsudok bol zrušený pre porušenie ustanovenia Trestného zákona.

Na základe týchto okolností súd vykonal nové dokazovanie výsluchom samotného obžalovaného, poškodeného S. F. a vypočutých svedkov Q. W. a W. H. a napriek zmene prístupu obžalovaného opätovne zistil skutkový stav tak ako je to vo výrokovej časti rozsudku, keďže vypočutí svedkovia H. a W. jednoznačne potvrdili, že obžalovaný aj počas zadržania aj pod vplyvom alkoholických nápojov opätovne sa vyhrážal slovne poškodenému, ktorého predtým poznali zo služobných zákrokov a pričom výslovne uvádzal, že F. dostane „guľku do hlavy“.

Uvedené okolnosti nepriamo potvrdil aj samotný poškodený od svojich kolegov, keďže obžalovaný zavolať aj na linku 158, na ktorej linke doslovne uvádzal, že ho zastrelí.

Súd vychádzajúc z vyššie uvedených výpovedí neuveril obhajobe obžalovaného, že nevedel alebo si nepamätal obsah svojich vyhrážok, keďže uvedené vyhrážky obžalovaný viackrát zopakoval nielen na linke 158, ale aj pred ďalšími nestrannými svedkami, ktorí zakročili a zadržali ho a tak súd zväziac vyššie uvedené tvrdenia mal po objektívnej ako aj subjektívnej stránke preukázanú skutkovú podstatu zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 písm. h) Trestného zákona.

Objektom tohto trestného činu je slobodné rozhodovanie človeka.

Objektívna stránka spočíva v nútení iného k tomu, aby niečo konal, opomenul alebo trpel.

Pod hrozbou násilia sa rozumie jednak hrozba bezprostredného násilia, ale aj hrozba takým násilím, ktoré nemá byť vykonané ihneď, ale v bližšej alebo vzdialenejšej budúcnosti.

Kvalifikačným znakom v tomto prípade je aj spáchanie trestného činu vydierania závažnejším spôsobom konania - na chránenej osobe, keďže v osobe poškodeného išlo o príslušníka policajného zboru, ktorý v zmysle § 139 ods. 1 písm. h) Trestného zákona je verejný činiteľ alebo osoba, ktorá plní svoje povinnosti uložené na základe zákona, pričom zo samotnej skutkovej vety je jednoznačné, že hrozba násilia zo strany obžalovaného smerovala na poškodeného kvôli jeho odcudzeného autu, čo priamo nasvedčuje tomu, že obžalovaný chcel takýmto spôsobom ovplyvniť a nútiť obžalovaného ku konaniu.

Obžalovaný v mieste bydliska nie je bližšie hodnotený. Súдне trestaný doteraz bol 7-krát naposledy Trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda OT/145/2015 podľa § 289 ods.2 Trestného zákona k podmienenému trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so skúšobnou dobou do 14.2.2017, či(že) uvedeného skutku sa dopustil krátko po uplynutí skúšobnej doby.

Súd pri výmere výšky a druhu trestu postupoval v zmysle ustanovenia § 34 Trestného zákona a nasl. a zväziac najmä osobu páchatel'a, ktorý sa sústavne dopúšťa úmyselnej trestnej činnosti, na spôsob spáchania činu a možný následok, na stav poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a to v podstate priznanie sa obžalovaného už v prípravnom konaní, ale aj predchádzajúce odsúdenia, na možnosti jeho nápravy, ale aj tú okolnosť, že aj v tomto prípade ako aj v predchádzajúcom prípade konal obžalovaný pod vplyvom návykových látok, pričom v tomto prípade je to preukázané aj dychovou skúškou, súd dospel k záveru, že ochranu spoločnosti pred páchatel'om možno zabezpečiť iba uloženým nepodmienečným trestom odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby. Uvedený trest obžalovaný bude musieť vykonať v ústave pre výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných 10 rokoch nebol pre úmyselný trestný čin vo výkone trestu odňatia slobody.

Zároveň súd obžalovanému uložil aj trest prepadnutia veci v prospech štátu a to jeho vlastného mobilného telefónu, ktorý použil na spáchanie trestného činu.

Zároveň súd taktiež uložil aj protialkoholické liečenie ambulantnou formou vychádzajúc zo záverov znaleckého posudku MUDr. X., ktorý navrhoval obžalovanému uloženie takéhoto ochranného liečenia a ktorý uviedol, že obžalovaný v čase spáchania skutku netrpel žiadnou duševnou poruchou či chorobou, je schopný rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania a ovládať svoje konanie a chápe zmysel trestného konania.“

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote obžalovaný Q. Y..

Z písomných dôvodov odvolania obhajcu obžalovaného Q. Y. JUDr. Ladislava Pongrácza (špecifikovaných v rozsahu č. I. 175 - 177 spisu a doručených okresnému súdu dňa 13. júla 2018) vyplýva nasledovné (citácia):

„Proti tomuto rozsudku sme podali odvolanie dňa 29.06.2018 čo do výroku o vine a treste.

Napadnutým rozhodnutím súdu prvého stupňa nesúhlasíme z nasledovných dôvodov:

Obžalovaný v konaní o dohode o vine a treste sa k spáchaniu skutku priznal, svoje konanie úprimne oľutoval, počas výsluchu uviedol, že dňa 29.07.2017 bol pod vplyvom alkoholu a volal na číslo 158, následne prišli policajti a zobrali ho. Ďalej uviedol, že to, čo povedal policajtom si nemyslel vážne, mal v sebe 2 promile alkoholu.

V konaní pred súdom obžalovaný uviedol, že kritického dňa pod vplyvom alkoholických nápojov, zavolať na políciu a vyhrážal sa, ale nepamätá sa na slová, akými sa vyhrážal, ale poškodeného žiadnym spôsobom nevydieral, ani ho nenútil na konanie.

Konaním obžalovaného nebola naplnená skutková podstata žalovaného trestného činu, nakoľko obžalovaný nevydieral poškodeného S. F., iba uviedol, že ak polícia, teda nie poškodený S. F., nenájde jeho ukradnuté auto, strelí do hlavy poškodeného. Obžalovaný nikdy nepovedal, aby vozidlo vypátral sám poškodený S. F., teda nevydieral ho, ale vyhrážal sa Policajnému zboru. To, že S. F. je príslušníkom PZ, neznamená automaticky, že vyhrážkami bola naplnená skutková podstata trestného činu vydierania podľa § 189 ods. 2 Tr. zák., nakoľko obžalovaný sa nevyhrážal poškodenému a nevydieral ho ani v súvislosti s výkonom jeho povolania, poškodený nebol služobne činný v trestných veciach obžalovaného, ani vo veci ukradnutého motorového vozidla, teda obžalovaný sa vyhrážal osobe bez osobitného postavenia, jeho konanie nemohol naplniť skutkovú podstatu trestného činu vydierania podľa § 189 ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Poškodený v inkriminovanom čase nebol v služobnom pomere na OO PZ v Gabčíkove.

Poškodený vo svojej výpovedi uviedol, že vo veci ukradnutého motorového vozidla obžalovaného nebol pracovne činný, obžalovaný ho nikdy nepodozrieval, obžalovaný sa mu nikdy nevyhrážal.

Policajná hliadka vyslaná na adresu trvalého bydliska obžalovaného vec vyriešila s pohovorom, nakoľko podľa členov posádky "poznajú obžalovaného a vedeli, aký je", teda jeho vyhrážky nebrali vážne.

Obžalovaný bol doposiaľ 7-krát súdne trestaný, avšak hľadá sa neho, akoby nebol odsúdený, pričom vo veci Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. 0T/145/2015 sa osvedčil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, takisto aj vo veci Okresného súdu Galanta 2T/115/15. Vzhľadom na zahladenie odsúdení súd prvého stupňa pri uložení trestu nesprávne použil ust. 37 písm. m) Tr. zák., nakoľko na obžalovaného sa hľadá, akoby nebol odsúdený.

V prípade, že súd je toho názoru, že konaním obžalovaného bola naplnená skutková podstata žalovaného trestného činu, vyššie uvedené skutočnosti by indikovali aj mimoriadne zníženie trestu s poukazom na ust. § 39 Tr. zák., nakoľko vzhľadom na osobu obžalovaného, na okolnosti prípadu uloženie nepodmienečného trestu aj keď na dolnej hranici trestnej sadzby, resp. pri znížení dolnej hranici trestnej sadzby o jednu tretinu by bolo neprimerane prísne.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujeme, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste a podľa ust. § 322 ods. 1, ods. 3 vrátil vec súdu prvého stupňa aby ju znovu prejednal a rozhodol resp. odvolací súd sám rozhodol vo veci tak, že pri zmenenej právnej kvalifikácii skutku na trestný čin vydierania podľa ust. § 189 ods. 1 Tr. zák., alternatívne na trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák. obžalovanému (popríklad s poukazom na ust. § 39 Tr. zák.) uloží podmienený trest odňatia slobody a určí primeranú skúšobnú dobu s probačným dohľadom.“

Prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda sa k odvolaniu obžalovaného nevyjadril.

Spisový materiál bol odvolaciemu súdu predložený spoločne s predkladacou správou dňa 1. augusta 2018.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Trnave navrhol na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu odvolanie obžalovaného Q. Y. ako nedôvodné zamietnuť, pričom poukázal na správnosť postupu konania okresného súdu, ako i správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého prvostupňového rozsudku s akcentom na právny názor, že trest odňatia slobody uložený obžalovanému, ako recidivistovi v páchaní trestnej činnosti, považuje za primeraný.

Obžalovaný Q. Y. i jeho obhajca v konaní pred druhostupňovým súdom zotrvali na svojich návrhových prednesoch v kontexte s vyššie špecifikovanými odvolacími dôvodmi.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone.

Pokiaľ ide o výroky o vine, v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, odvolací súd nezistil žiadne pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a zachovanie práv obžalovaného Q. Y. na obhajobu. Okresný súd pri dodržaní procesného postupu správne zistil skutkový stav veci, vykonal úplné dokazovanie a dôsledne prebral všetky dôkazy dokumentované v prípravnom konaní, takže z hľadiska dodržania zásad obsiahnutých v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por. treba konštatovať, že neexistuje žiaden relevantný dôkaz, ktorý by nebol v napadnutom konaní vykonaný.

Následne súd prvého stupňa všetky zákonne vykonané dôkazy v intenciách § 2 ods. 12 Tr. por. správne vyhodnotil jednotlivo i v celom ich súhrne a tak dospel k úplným a správnym skutkovým záverom. Okresný súd pritom v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami obsiahnutými v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. por. jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov a tiež ako sa vyrovnal s (novou) obhajobou obžalovaného Q. Y. Vo vzťahu k súčasným odvolacím námietkam obžalovaného senát krajského súdu súčasne konštatuje, že predmetná trestná vec už bola v nedávnej minulosti podrobená prieskumu nielen po skutkovej, ale i po právnej stránke, keď uznesením sp. zn. 6To/23/2018-148 zo dňa 24. apríla 2018 bola prejednaná vina obžalovaného v rozsahu opakovane správne ustálenom v napadnutom prvostupňovom rozsudku.

Okresný súd správnym postupom dokazoval aj skutočnosti potrebné pre ukládanie sankcie. V tomto smere (znova) vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho povest' ako i všetky ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery správne vychádzal z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák., prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestnej činnosti, jej následky, zavinenie, pohnútku, ako aj na osobu obžalovaného, jeho osobné pomery a možnosti nápravy. Správne nezistil žiadne mimoriadne okolnosti prípadu podľa § 39 Tr. zák. (hoci tento fakt konštatoval už vo svojom uznesení sp. zn. 6To/23/2018-148 zo dňa 24. apríla 2018, napriek tomu sa obžalovaný aplikovania ustanovenia § 39 Tr. zák. opakovane odvolaním domáhal).

Súd I. stupňa správne ustálil ako priťažujúcu okolnosť predchádzajúce odsúdenie obžalovaného podľa § 37 písm. m) Tr. zák. a ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. jeho priznanie a oľutovanie skutku. Následne zákonným postupom, zrejším aj z ustanovenia § 38 ods. 2 Tr. zák., v konečnom dôsledku v súlade s ustanovením § 189 ods. 2 Tr. zák., dôvodne uložil obžalovanému, ako trestne zodpovednému subjektu, nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere štyroch rokov, teda na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Miernejšia sankcia v danom prípade neprichádzala do úvahy. Uložený trest vo svojej podstate obsahuje požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Tr. zák.

Správny je i ten výrok napadnutého rozsudku, ktorým bol obžalovaný Q. Y. podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdenej trestnej činnosti nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Napokon okresný súd obžalovanému Q. Y. zákonným aplikovaním § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. dôvodne uložil aj trest prepadnutia veci (a to 1 ks mobilný telefón zn. Nokia 215 čiernej farby, IMEI: XXXXXX/XX/XXXXXX/X s príslušenstvom) v prospech štátu, nakoľko táto vec bola použitá na spáchanie trestného činu.

Nakoľko obžalovaný spáchal trestnú činnosť v súvislosti s užívaním návykovej látky, okresný súd mu podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. správne uložil ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Nezistiac preto žiadne podmienky pre zmenu napadnutého prvostupňového rozsudku senát Krajského súdu v Trnave odvolanie obžalovaného Q. Y. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.